

Kmetijske in rokodelske novice.

Na svetlobo dane od c. k. krajske kmetijske družbe.

Tečaj IV.

V sredo 21. Kozoperska 1846.

List 42.

Besede vére.

(Iz Nemškiga poleg Šilerja.)

Besede tri duh imenuje,
Od ust do usti se glasé;
Zunanjsna jih ne oznanuje,
Globoko v sercu se rodé.
Človeka vrednost res je vsa zgubljena,
Če véra v té per njem je pogrešena.

Človeka Bog je prost'ga stvaril,
In bo naj vkljenjen tudi v želez';
Bedakam ni modrost' podaril,
Kar oni govoré, ni res.
Ak' sužnji tud' uide težki ječi,
Pred njim, človekam prostim, ne trepéči.

Krepóst ni prazna le beséda,
Po nji le človek naj živí;
Če tud' zadržkov dosti ugleda,
Naj po nebeškim hrepení.
Kar ne umejo umni v učenosti,
Nam v delih kažejo ljudjé priprosti.

In Bog stanuje na višavi,
Nezmérjene svetósti vir;
On nam je oče v ti pušavi,
Nam v raji dal bo večni mir.
Če tudi večno se verté svetóvi,
So stanovitni, mirni naš' duhóvi.

Te tri besede ohraníte,
K za-nje zunanjsna nič ne vé;
Od ust do ust jih razglasíte,
Ker v sercu samim se rodé.
Človeka vrednost nikdar ni zgubljena,
Če véra ta per njem ni pogrešena.

P.

Zmerznjeni korún v prid obernití.

Neki štajarski kmetovavec nam je pri letašnjim velikim Graškim zboru pokazal posušeniga prav lepiga korúna, ki je bil poprej zmerznjen, zraven tega pa nam je tudi pokusiti dal taciga kruha, ki ga je iz imenovaniga korúna spekel, in ki nam je prav dobro dišal. Povedal nam je pa tudi kako naj se z zmerznjenim korúnam ravná, de se v

prid oberne, in de se kmetam ni bati, če jim v zračnih in hladnih kletih korún zmerzne. Kar sim slišal in vidil, čem tukaj bravcam Novic zvesto oznaniti, kér mislim, de jim bom s tem vstregel.

Do terdiga zmerznjeni korún dèni v kako pripravo kad in vlij na-nj vreliga kropa, de se dobro omečí; potem ga ožèmi, de vodo iz njega spraviš; zdej ga posuši v peči, kjer si ravno popred kruh pekel (hujši razbeljena peč bi ti korún zasmodila), ali pa v sušilnici za sadje. Dobro posušeni korún se da čez leto ohraniti. Hočes iz taciga korúna moke napraviti, ga daj v kakih stopah, v majhne kosčike sphati, potem pa ga pošli v mlin. Krompirjeva moka, ki jo boš iz mlina dobil, je lepo bela in da, brez de bi se ji kaj druge moke pridjalo, prav prav dober kruh. — Kdor hoče popisani zmerznjen in potem posušen korún in pa iz njega spečen kruh viditi, naj pride k meni v Šiško, de se bo resnice sam prepričal.

Šmidt.

Še ena skušnja zastran korúna. *)

Ne deleč od Celovca so letas nekteri kmetovavci, korún gnjilobe obvarvati, ob pravim časi mu perje (korúnovino) porezovali, in prav dobro so jo s tem ravnanjem letas zadeli, kér so zdraviga korúna veliko pridelali. Korúnu perje porezati, je sicer škodljiva navada, kakó pa je to, de se je letas nasprotna skušnja pokazala? **)

Šumar.

*) V bolezni, ktere natora je še neznana, so nam take označila prav ljube, de se vse prevdari, kar bi utegnilo, lastnost neznane bolezni razjasniti. Vredništvo.

**) Če so — kakor je bilo pri Graškim zbori učenih kmetovavcov govorjeno — škodljive vremena vzrok korúnove bolezni, bi utegnilo zares dobro biti, korúnu perje porezovati, kér perje zamore strup škodljiviga vremena na-se vleči in tako vés korún skaziti. Korún z odrezanim perjem bo sicer gotovo v rasti zastajal, zbolel pa morebiti ne bo. Ali, dragi kmetovavci, nikar ne mislite, de je ta že gotova — in de bi vselej prav bilo, korúnu perje porezovati; nikdar ne! Tudi zdravnik mora včasih bolniku roko ali nogo odrezati, de se črni prisad po celim truplu ne razširi: ravno taka je s porezovanjem korúnoviga perja: